

ученикъ Христовъ, той вече ся грыжаше какъ тыя негови пріатели и познаицы да приежтъ поученія-та Іисусовы.

П. За какво ся грыжи всякой истиненъ Христіанинъ ?

О. За душевнѣ-тѣ ползѣ на пріатели-тѣ и на познаицы-тѣ си. Наистинѣ той има грыжѣ за всичкы-тѣ; но най вече за ближни-тѣ си да ги приведе при Іисуса.

П. Що рекохѣ Фарисеи-тѣ ?

О. И Фарисеи-тѣ като видѣхѣ това рекохѣ на ученицы-тѣ ну, защо вашій-тѣ учитель съ мытари-тѣ и грѣшници-тѣ наедно яде *p. pie* ? (Ст. 11.)

П. Искренно ли бѣше туй питаніе на Фарисеи-тѣ ?

О. Не бѣше искренно. Тѣ искахѣ съ това да оклѣветаятъ Іисуса и да кажътъ че той бѣше като тѣзи, съ които ся събираше.

П. Дозволено ли е да ходимъ съ нечестивы-тѣ и съ развратены-тѣ ?

О. Да ходимъ съ тѣхъ за да имъ струвамы добро не само е дозволено, но ся и изыскува, а запрѣтава ся като грѣшно да ходимъ съ тѣхъ за свое-то удовольствіе, защото “злы-тѣ съдружества развалятъ добры-тѣ нравы.”
1 Кор. 15; 33.

П. Какво сравненіе може да ся прави между Іисуса и Фарисеи-тѣ ?

О. Негово-то смиреніе може да ся сравни съ тѣхнѣ-тѣ гордость. Фарисеи-тѣ не щѣхѣ да иматъ никакво сношеніе съ мытари-тѣ, а Іисусъ избра единъ отъ тѣхъ да му бѣде апостолъ и съ други-тѣ ся обхождаше пріателски.